

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Στις 4 Φεβρουαρίου 1990 πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα του Συλλόγου μας, η ετήσια Γενική Συνέλευσή του.

Πρόεδρος της Γεν. Συνέλευσης εκλέχτηκε ο κ. Παύλος Βλάχος και Γραμματέας η δίδα Δήμητρα Κ. Μάλλιου.

Ο Πρόεδρος του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου χαιρέτησε τη Γεν. Συνέλευση, ευχήθηκε υγεία και ευτυχία για το 1990.

Επίσης μετέφερε και τον χαιρετισμό του Προέδρου της Κοινότητας κ. Σωτηρίου Χολέβα και του Κοινοτικού Συμβουλίου και ευχές για ευτυχισμένο και δημιουργικό 1990. Στη συνέχεια έκανε Απολογισμό του Διοικητικού Συμβουλίου που έχει συνοπτικά ως εξής:

1. Στις 13 Ιανουαρίου 1989 έγινε η εκδήλωση της πρωτοχρονιάτικης πίττας.

2. Στις 4 Φεβρουαρίου ο ετήσιος χορός στο Ξενοδοχείο «Χολυνταίη Ινν».

3. Στις 23 Αυγούστου 1989 ημέρα Πανηγύρεως η λαχειοφόρος αγορά με επιτυχία.

4. Στις 11 Νοεμβρίου 1989 η εκδήλωση, με δεξίωση, εις μνήμη του πρώτου Προέδρου και ιδρυτού του Συλλόγου Νικολάου Παπανικολάου (ο οποίος είχε ανακηρυχθεί και ισόβιος επίτιμος Πρόεδρος και εκ παραδρομής δεν ανεφέρθηκε στην ομιλία αυτή, για την ζωή και το έργο του).

5. Εξεδόθηκαν στο 1989 4 φύλλα του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» με επανέκδοση και του 1ου φύλλου.

6. Αγοράστηκαν 2 καζάνια για τη φασολάδα, που πραγματοποιείται μετά το Πανηγύρι στο χωριό.

7. Αγοράστηκαν 20 καθίσματα για τις ανάγκες της αίθουσας του Συλλόγου.

8. Στείλαμε δωρεάν στους χωριανούς μας στο χωριό 70 ημεροδέκτες του έτους 1990.

9. Έχουμε δώσει να δεθούν σε 2 τόμους, 2 σειρές του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ», για καλύτερη εύχρηστη χρήση, και για εξασφάλιση διαρροής των φύλλων από τα κλασέρ. Μια σειρά θα μείνει στη βιβλιοθήκη του Συλλόγου, και μια σειρά για τη βιβλιοθήκη του χωριού.

10. Έγινε η Α' Αιμοδοσία τον Μάρτιο του 1989, από εθελοντές αιμοδότες του Συλλόγου μας.

11. Ξεκινώντας το 1990 έγιναν α) στις 13 Ιανουαρίου η εκδήλωση της πρωτοχρονιάτικης βασιλόπιττας, έκθεση του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» και δεξίωση για τα 25 χρόνια από τότε που εκδόθηκε.

Στη συνέχεια ο Ταμίας του Συλλόγου κ. Δημήτριος Ζάχος έκανε ανάλυση του Ισολογισμού ΕΣΟΔΩΝ και ΕΞΟΔΩΝ (δημοσιεύεται σε άλλη σελίδα), ο οποίος ενεκρίθη α-

πό τη Γενική Συνέλευση.

Μετά έγινε συζήτηση για διάφορα θέματα που αφορούν το Σύλλογο και το χωριό μας, και ελήφθησαν ανάλογες αποφάσεις.

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης έθεσε υπόψη τον προϋπολογισμό και ύστερα από διεξοδική συζήτηση ενεκρίθη (όπως δημοσιεύεται σε άλλη σελίδα). Μετά έγινε η ψηφοφορία για ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου και εξελέγη το κάτωθι και συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Πρόεδρος: Κωνσταντίνος Μάντης.

Αντιπρόεδρος: Κική Σαραντοπούλου - Φούρλα.

Γεν. Γραμματέας: Αθανάσιος Ι. Λειβαδίτης.

Ταμίας: Δημήτριος Γ. Ζάχος.

Μέλη: Γεώργιος Καλαθάς, Κική Φούρλα - Παπαχρήστου, Χάιδω Ι. Μάλλιου.

Αναπληρωματικά μέλη: Βούλα Καλιά και Ιωάννης Αθ. Μάλλιου.

Τα ανωτέρω αναπληρωματικά, ύστερα από παράκληση του νέου Δ.Σ. δέχθηκαν να συμμετέχουν στις συνεδριά-

σεις του Δ.Σ. άνευ ψήφου τυπικά, ουσιαστικά όμως βοηθούν το Δ.Σ. ούτως ώστε να έχει καλύτερη απόδοση στο έργο του.

Τους αξίζουν θερμά συγχαρητήρια για την προσφορά τους αυτή.

Και από τις στήλες αυτές, παρακαλούμε όλους τους χωριανούς μας, μέλη και μη του Συλλόγου μας, να βοηθούν τα εκάστοτε Δ.Σ. με οποιοδήποτε τρόπο κρίνουν θετικό, π.χ. δίνοντάς μας μια πληροφορία για κοινωνικό θέμα να γραφεί στο «ΝΕΧΩΡΙΤΗ», επιστολές που να μας υποδεικνύουν τυχόν παραλήψεις, και υποδείξεις, και ακόμα από τους νέους και άρθρα για τον «ΝΕΧΩΡΙΤΗ», που μέχρι τώρα λείπουν. Και νομίζουμε ότι οι νέοι έχουν ενδιαφέροντα που μπορούν να τα διατυπώσουν και να δημοσιευθούν στο «ΝΕΧΩΡΙΤΗ».

Με αυτό τον τρόπο θα βοηθηθεί πάρα πολύ ο Σύλλογος στο δημιουργικό του έργο.

Η ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Στις 8 Φεβρουαρίου 1990 πραγματοποιήθηκε στο Νοσοκομείο Παίδων, που λειτουργεί η Τράπεζα Αίματος του Συλλόγου μας, η δεύτερη προσφορά αίματος από τους κάτωθι εθελοντές αιμοδότες, μέλη του Συλλόγου μας:

1) Δ. Ζάχο, 2) Δ. Καρανδρίκα, 3) Βούλα Καλιά, 4) Αθ. Ι. Λειβαδίτη, 5) Αθ. Χρ. Λειβαδίτη, 6) Βασιλική Π. Μέρμηγκα, 7) Γεωργ. Α. Μάλλιο, 8) Ιωάν. Α. Μάλλιο, 9) Ν. Γ. Πλάκα, 10) Κική Φούρλα - Παπαχρήστου, 11) Όλγα Παπαχρήστου, 12) Κων. Φλώρο και 13) Κων. Γ. Φούρλα.

Τους ευχαριστούμε θερμά, αλλά όσα ευχαριστήρια κι αν τους πούμε δεν μπορούμε να τονίσουμε τη μεγάλη προσφορά αυτών των μελών με το αίμα που δώσανε. Γιατί όπως και το αίμα της πρώτης και δεύτερης ομάδας αιμοδοτών χρειάστηκε σε ασθενείς χωριανούς μας, έτσι και τούτο της άνω ομάδας θα

είναι έτοιμο, αν χρειαστεί να σώσει κάποιον συγχωριανό.

Κάνουμε και πάλι έκκληση προς όλους τους χωριανούς μας μέλη και μη, του Συλλόγου μας, να γίνουν αιμοδότες στην Τράπεζα του Συλλόγου μας. Όσοι δεν έδωσαν αίμα, ας δοκιμάσουν τη χαρά της προσφοράς του εθελοντή αιμοδότη. Θα δίνουν δύο φορές τον χρόνο. Είναι η μεγαλύτερη προσφορά προς τον συνάνθρωπό μας. Παρακαλούμε όσοι θέλουν να γίνουν εθελοντές αιμοδότες, μέχρι 30 Απριλίου να τηλεφωνήσουν και να δώσουν το όνομά τους στον κ. Κ. Μάντη, τηλ. 72.37.557, ή στον κ. Παύλο Βλάχο, τηλ. 77.93.777. Νοσοκομείο Παίδων, και μόλις συμπληρωθεί ορισμένος αριθμός εθελοντών, θα ορίσουμε ημέρα και ώρα να προσέλθουν στην Τράπεζα αίματος να γίνει η αιμοληψία.

Πιστεύουμε ότι η πρόσκλησή μας θα βρει ανταπόκριση.

Η ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΠΙΤΤΑ ΜΑΣ

Στις 13 Ιανουαρίου 1990 στην αίθουσα του Συλλόγου μας (στο σπίτι του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»), έγινε η ετήσια εκδήλωση της βασιλόπιττας.

Η αίθουσα του Συλλόγου μας γέμισε από Νεχωρίτες. Και αυτό δείχνει την ανάγκη που νοιώθουμε όλοι οι Νεχωρίτες να ανταμωθούμε και να δούμε από κοντά ο ένας τον άλλο. Και διαπιστώσαμε ακόμη ότι η αίθουσα δεν μας χωράει όταν υπάρχει μεγάλη συμμετοχή.

Εκτός από τους Νεχωρίτες παρέστη από την Αμερική ο συγχωριανός μας και μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Νεχωριτών Αμερικής κ. Γεώργιος Πανάγος με την σύζυγό του Μαρία.

Παρών επίσης και ο σεβαστός σε όλους Παπαγιάννης Σαλτός, ο οποίος, αφού ευ-

λόγησε τους άρτους, απηύθυνε συγχαρητήρια στο Δ. Συμβούλιο για την εκδήλωση αυτή, αλλά και συνεχάρει όλους τους Νεχωρίτες για την αγάπη που έχουν μεταξύ τους, αγάπη που ξεκινάει από τον Χριστό, που πρώτος την εκήρυξε, αγάπη που έχει ξεχαστεί σχεδόν σήμερα. Και με αυτή την ευχή της αγάπης παρότρυνε όλους τους Νεχωρίτες να βοηθήσουν τον Σύλλογο. Ευχήθηκε δε σε όλους υγεία και ευτυχία για το 1990.

Στη συνέχεια μίλησε ο πρόεδρος του Συλλόγου κ. Κωνσταντίνος Μάντης, ο οποίος τόνισε, ότι δεν έχει τίποτε άλλο να προσθέσει, διότι ο Παπαγιάννης τον εκάλυψε πλήρως. Παρεκάλεσε τον συγχωριανό μας από την Αμερική Γεώργιο Πανάγο να διαβιβάσει στους εκεί

αδελφούς μας Νεχωρίτες τις ευχές για ένα ευτυχισμένο και δημιουργικό νέο έτος.

Τόνισε επίσης ότι φέτος ο «ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» κλείνει 25 χρόνια από την έκδοσή του και ευχαρίστησε εκ μέρους του Δ.Σ. όλους τους προσελθόντες, και με την ευχή του χρόνου να ξανανταμωθούμε περισσότεροι.

Στη συνέχεια πήρε το λόγο ο κ. Αλέκος Φλώρος ο οποίος ευχήθηκε και αυτός χαρά και ευτυχία στο 1990 και ανακίνησε ότι το υπουργείο Εσωτερικών επιχορήγησε την Κοινότητά μας με το ποσό του 1.500.000 δρχ. για την συνέχιση των εργασιών μεταφοράς του νερού από το Αρκουδόρεμα στο υπάρχον υδραγωγείο. Και ακόμη γίνονται ενέργειες για να δοθεί δάνειο 5.000.000 δρχ. στην Κοινότητά μας για το υδραγωγείο και άλλα έργα.

Του αξίζουν θερμά συγχαρητήρια για το ενδιαφέρον του και δεν είναι σχήμα λόγου αυτό, διότι πράγματι το ενδιαφέρον του δεν έλειψε σ' όλη τη μέχρι τώρα ζωή

Συνέχεια στή σελίδα 6

Τα Πάθη και η Ανάσταση

Κάθε φορά που φτάνουνε Λαμπρόημερα, νοσταλγικά το γυρισμό αποζητούμε στο χωριό.

Πόθος κρυφός μας να δρεθούμε, για λίγο έστω, πέρα από μέριμνες διωτικές, μακριά από λογής υποχρεώσεις, στον τόπο που μας γέννησε και μας ανάστησε.

Θέλουμε να ξαναζήσουμε τις άγιες μέρες της Λαμπρής σαν τότε, που ήμασταν παιδιά.

Θέλουμε να δρεθούμε, εκεί που λαχταρούμε, στο σπίτι μας το πατρικό, στην πατρογονική μας εκκλησιά.

Κι εκεί, στην εκκλησιά, στις κατανυκτικές Ακολουθίες του Μεγαλοδρόμιου με περισσή συγκίνηση, με παιδική αφέλεια να ζήσουμε τα Πάθη του Χριστού και την Ανάσταση.

Μέσα στο μισοσκόταδό της, κάτω απ' τις αγνές εικόνες, τις αυστηρές μορφές των αγιογραφιών, τις ανεπιτήδευτες τις ψαλμωδίες των ψαλτών και του παπά, θα ζωντανέψει η φαντασία μας το Θείο Δράμα.

Θα αφευούμε στην αγαθή διάθεσή της κι αυτή γοργόφερτη θα μας αρπάξει και θα μας φέρει σε τόπους και σε χρόνους

άλλους, εκεί και τότε που συντελέστηκε το Δράμα.

Και πρώτα - πρώτα στη Σιών, την Ιερή την πολιτεία, ν' αναμιχτούμε με το πλήθος, που θα φωνάζει «ωσαννά» και θα απλώνει τα ιμάτια και τα «βαΐα των φοινίκων» στα γκαλτεριμμένα στενοσόκακα για να διαβεί ο Βασιλιάς.

Κι όπως θα παρακολουθούμε βήμα το βήμα το Χριστό τις φοβερές εκείνες μέρες, θα ξετυλίγεται μπροστά μας όλη η θλιδερή του ιστορία.

Θα τον ακούσουμε να κεραυ-

Συνέχεια στή 3η σελίδα

ΕΥΧΕΣ

Το Δ.Σ. επί τη ευκαιρία των εορτών του Πάσχα, εύχεται καλό και χαρούμενο Πάσχα σε όλους τους «απανταχού Νεχωρίτες».

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

— Ο Κωνσταντίνος Αλ. Φλώρος αρραβωνιάστηκε με την Παναγιώτα Ανδρούτσου.
— Η Μαρία Βασ. Παπακώστα, το γένος Ευαγγελίας Τσιτσιμπέλη αρραβωνιάστηκε με τον Λάζαρο Λαζαρίδη.
— Η Αικατερίνη Γ. Γιάνναρη με τον Γεώργιο Πανάγο.
— Η Βίκη Γ. Πανάγου από την Αμερική με τον Ιωάννη Παπακωνσταντίνου.
Καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

— Η Παυλίνα Ι. Ζηνή και ο Γεώργιος Κεντρωτής παντρεύτηκαν.
— Η Μαρία Χρ. Φούρλα παντρεύτηκε τον Γεώργιο Ξευγένη.
— Ο Χρήστος Ν. Πατερέκας και η Ευθυμία Κατσαντώνη παντρεύτηκαν.
Καλορίζικοι.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Η Ελένη Εμ. Καπράνη (το γένος Ι. Τσώλη) γέννησε κοριτσάκι.
— Η Σούλα Νικ. Μπαλαφούτα γέννησε αγοράκι.
— Η Ελένη Δημ. Λαζοδήμου γέννησε αγοράκι.
Ευχάμαστε να ζήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Πέθανε ο Νικόλαος Θ. Πατερέκας.
— Ο Νικόλαος Μασγάλας πέθανε στη Ναύπακτο και κηδεύτηκε στο χωριό.
— Ο Γεώργιος Σγάγιας πέθανε και κηδεύτηκε στην Αμερική. Θερμά συλλυπητήρια.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ο κ. Νικόλαος Λούπας ευχαριστεί θερμά όλους τους συγχωριανούς του και φίλους του οι οποίοι με οιοδήποτε τρόπο συμπαραστάθηκαν κατά την διάρκεια της ασθένειάς του στο Νοσοκομείο και επίσης ευχαριστεί θερμά το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας για την προσφορά αίματος που είχε ανάγκη. Αυτό δείχνει τη μεγάλη προσφορά της Τράπεζας Αίματος που ίδρυσε ο Σύλλογος.

Ευχαριστούμε θερμά όλους τους Νεχωρίτες που συμμετέχον καθ' οιονδήποτε τρόπο στο θάνατο του αγαπημένου μας συζύγου, πατέρα και παππού

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Θ. ΠΑΤΕΡΕΚΑ

Η σύζυγος: Ελένη.

Τα παιδιά: Ευάγγελος και Τασία Τσουράπα, Θεόδωρος Πατερέκας, Κωνσταντίνος και Βασιλική, Λιάζη και Δημήτριος Πατερέκας.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

— Η Παναγιώτα Γκρομούτη (το γένος Β. Γ. Μαζιά) πέτυχε στη Γαλλική Φιλολογία του Πανεπιστημίου Αθηνών.
— Η Βασιλική Ν. Ιωάννου πέτυχε στη Νοσηλευτική Σχολή ΤΕΙ Λαμίας.
— Η Ευαγγελία Κουρμπέλη (το γένος Κούλας Λάππα) πήρε το πτυχίο Μαθηματικού του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Κοινωνικά

ΣΤΡΑΤΕΡΜΕΝΟΙ

— Ο Χρήστος Παπαμιχαήλ (το γένος Λιλίκας Ντούζου) παρουσιάστηκε στα ΛΟΚ να υπηρετήσει τη στρατιωτική του θητεία.
— Ο Βασίλειος Π. Μέρμηγκας απολύθηκε από το Ναυτικό που υπηρετούσε ως στρατιωτικός ιατρός. Ευχόμεθα καλός πολίτης.

ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ

Ύστερα από ενέργειες του κ. Αλέκου Φλώρου, η Κοινότητά μας επιχορηγήθηκε από το υπουργείο Εσωτερικών με το ποσό του 1.500.000 δρχ. για τη συνέχιση των εργασιών μεταφοράς του νερού από το Αρκουδόρεμα.

Επίσης ο κ. Φλώρος συνεχίζει τις ενέργειες να επιχορηγηθεί η Κοινότητα με άτοκο δάνειο 20 ετών, 5.000.000 δρχ. από το Υπουργείο των Εσωτερικών, για να ολοκληρωθεί το έργο εμπλουτισμού του υδραγωγείου μας, με το άνω έργο και να καλυφθούν οι ανάγκες υδροδότησης του χωριού μας.

Όπως μας πληροφόρησε ο κ. Φλώρος, ώσπου να κυκλοφορήσει το φύλλο του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» θα έχει υπογραφεί από τον υπουργό το δάνειο.

Του αξίζουν θερμά συγχαρητήρια.

ΕΡΧΕΣ

— Ο Μπάριμπα Γιώργος Συρσίρης από το χωριό εύχεται χρόνια πολλά και ευτυχισμένα σε όλους τους Νεχωρίτες. Επίσης εύχεται καλή υγεία, πρόοδο και καλή σταδιοδρομία σε όλους τους νέους και νέες του χωριού μας.

— Επίσης, η κ. Ειρήνη Ι. Μασγάλα στέλνει ευχές από την Αμερική, με υγεία και ευτυχία το 1990.

ΕΝΤΥΠΑ ΠΟΥ ΠΗΡΑΜΕ

Αγιοδημητριάνα Νέα
ΕΥΡΥΤΟΣ - Δομνίστας
Τα Νέα της Ρούμελης
Τα Νέα της Ο.Ρ.Ε.
Ανάληψη (Δεβέκιστας)
Παραχελωικά Νέα (Νεχωριού Μεσολογγίου)
Το ΞΗΡΟΜΕΡΟ
Περδικακιώτικα Νέα
ΘΑΥΜΑΚΟΣ - Δομοκού
ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΗ (Ο.Σ.Υ.Ν.)

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»

'Απ' τὸ ἐσωτερικὸ

Νικολάου Πλάκα του Δ.
Αριστείδη Καλαθά του Ι.
Λαμπρινής Κούτρα
Αθανασίας Κριτσόβα
Καίτης Αγγελοπούλου

Απὸ τὴν Ἀμερικὴ

HARMANZIS AND NIC.
SKEPARNIAS LEON NIC.
BARAKOS E. CEOR.
MALLIOS JON DIM.
HOLEVAS ATH. CEOR.
JURCIOS VASILIKI C.

ΔΩΡΕΕΣ

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

— Ο κ. Δημήτριος Γ. Ζάχος επὶ τη συμπληρώσει έτους από του θανάτου του αγαπημένου του πατέρα ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΖΑΧΟΥ, πρόσφερε στο Σύλλογο δρχ. 5.000.

— Η οικογένεια Θωμά Αθ. Μαζιά πρόσφερε στο Σύλλογό μας 50 δολάρια εις μνήμη ΓΕΩΡΓΙΟΥ Θ. ΜΑΖΙΑ.

— Η οικογένεια Κωνσταντίνου Αθ. Μαζιά πρόσφερε στο Σύλλογό μας 50 δολάρια εις μνήμη ΓΕΩΡΓΙΟΥ Θ. ΜΑΖΙΑ.

— Ανώνυμος πρόσφερε στο Σύλλογό μας δρχ. 2.000 εις μνήμη ΓΕΩΡΓΙΟΥ Θ. ΜΑΖΙΑ.

— Η Δήμητρα Κ. Λάππα πρόσφερε στο Σύλλογό μας δρχ. 10.000 εις μνήμην του συζύγου της Κωνσταντίνου Λάππα.

— Οι Ιωάννης και Ελένη Χρονοπούλου πρόσφεραν στο Σύλλογό μας δρχ. 10.000 εις μνήμη της μητέρας των ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ Κ. ΜΑΡΡΟΥ.

— Η Ελένη χήρα Ν. Πατερέκα πρόσφερε στο Σύλλογό μας δρχ. 10.000 εις μνήμην του συζύγου της ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΤΕΡΕΚΑ.

— Οι Ευάγγελος και Τασία Τσουράπα πρόσφεραν στο Σύλλογό μας δρχ. 10.000 εις μνήμην του πατέρα τους ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΤΕΡΕΚΑ.

— Οι Βασιλική Λιάζη, Κώστας Λιάζης, Νίκος Λιάζης, Ελένη ΣΙΑΡ και Ζωή Ευθυμιάδη πρόσφεραν στο Σύλλογό μας 50 δολάρια εις μνήμη του πατέρα τους και παππού ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΤΕΡΕΚΑ.

— Η κ. Φραγκούλα Φλέγκα πρόσφερε στο Σύλλογό μας δρχ. 3.600, εις μνήμη του συζύγου της ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΦΛΕΓΚΑ.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

— Η Μαγδαληνή Γράφα (το γένος Σβούκα) πρόσφερε δρχ. 5.000.

— Ο φίλος του χωριού μας κ. Ιωάννης Παπασπύρου για το εξωκλήσι «Άγιος Ιωάννης» στο χωριό, πρόσφερε δρχ. 10.000 για τις ανάγκες του.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ Απο τὴν Ἀμερικὴ

	ΔΟΛ.
Κωνσταντίνος Λιάζης	20
Νικόλαος Κ. Λιάζης	30
Δημήτριος Θ. Μάλλιος	40
Ειρήνη Ι. Μασγάλα	20
Νικόλαος Ι. Μασγάλας	20
Βασιλική Π. Κατσαρού (το γένος Ι. Μασγάλα)	20
Δήμητρα Τσορτού (το γένος Ι. Μασγάλα)	30
Κωνσταντίνος Ι. Μασγάλας	40
Νικόλαος Θ. Καλαθάς	25
Νικόλαος Π. Πανάγος	20

Επίσης ο αδελφός Σύλλογος Νεχωριτών Αμερικής μας έστειλε 300 δολάρια, εισφορά του για το «ΝΕΧΩΡΙΤΗ».

Τον ευχαριστούμε για τη γενναιοδωρή προσφορά του. Αυτό δείχνει πόσο έχει αγαπηθεί και πόσο απαραίτητος έχει γίνει ο «ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» σε κάθε

νεχωρίτικη καρδιά.

Αυτό μας δίνει το θάρρος και τη δύναμη να συνεχίσουμε την έκδοσή του και να τον κρατήσουμε σε υψηλό επίπεδο ποιότητας, που έχει κρατηθεί μέχρι σήμερα.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ

	ΔΡΧ.
Ζωή Ξύκη - Παπαχρήστου	2.000
Γεώργιος Μαζιάς	2.000
Κωνστ. Ν. Πατερέκας	3.000
Γιώτα Καπνιάρη - Παπαθανάση	2.000
Ευάγγελος Μαρούδας	3.000
Κωνστ. Καλλιμάνης	5.000
Χρήστος Καλλιμάνης	5.000
Γεώργιος Μανώλης, από την Περίστα	5.000
Ιωάννης Τσώλης	2.500
Εμμανουήλ Καπράνης (γαμπρός Ι. Τσώλη)	2.500
Κωνστ. Γ. Σβούκας	5.000
Κωνστ. Κρανιάς	3.000
Κική Σαραντοπούλου - Φούρλα	2.000
Ντόλα Κ. Φούρλα	2.000
Δημήτριος Ζάχος	2.000
Χρήστος Φούρλας	1.500
Νικόλαος Λούπας	2.000
Μαρία Σταθοπούλου (Ν. Λούπα)	2.000
Λαμπρινή Τζανακάκη (Ν. Λούπα)	1.000
Αικατερίνη Ν. Λούπα	2.000
Όλγα Αθ. Μπούρα	1.000
Ελένη Χρονοπούλου (Κ. Μάρρου)	5.000
Παναγ. Κοκκορόγιανης	2.000
Βασιλική Σκουφιά (Κ. Βλάχου)	2.000
Αναστασία Κωσταρά	6.000
Γεώργιος Κουβελάς	20.000
Νικόλαος Μπαζιώνης	3.000
Νικόλαος Λειβαδίτης του Κ.	5.000
Δημήτριος Φούρλας	1.000
Δήμητρα Μάλλιου χήρα Κωνστ.	2.000
Χρήστος Σ. Μάλλιος	2.000
Μαγδαληνή Σπυροπούλου (Γ. Ντούζου)	2.000
Χρήστος Γούλας	2.000
Γεώργιος Φούρλας	2.000
Νικόλαος Λειβαδίτης του Αθαν.	2.000
Παναγιώτης και Ελένη Ευαΐδη	3.000
Θρασύβουλος Καλιάς	5.000
Αντώνιος Παπαλέξης	2.000
Αλέκος Παπαλέξης	2.000
Φραγκούλα Δ. Φλέγκα	1.500
Αντώνιος Δ. Φλέγκα	1.500
Κωνστ. Μάντης	2.000
Γεώργιος Χαριμαντζής	5.000
Ιωάννης Α. Παπακώστας	5.000
Αγλαΐα Μπιθικούκη (Ι. Σαλτού)	2.000
Γεώργιος Ι. Παπαλέξης	3.000
Λούλα Ρηγάτου (Ν. Τσέλιου)	2.000
Φούλα Μποροτσάκη (Φωληά)	3.000
Δημήτριος Καρανδρίκας	2.000
Ιωάννης Γ. Μάλλιος	1.000
Γεώργιος Ι. Μάλλιος	1.000
Ιωάννης Κ. Λαζοδήμος	5.000
Κωνστ. Ι. Λαζοδήμος	1.000
Βιολέττα Καλφοπούλου (Ι. Λαζοδήμου)	1.000
Ιωάννης Γ. Μάλλιος	2.000
Μάνθα Αθανασοπούλου (Π. Μέρμηγκα)	2.000
Παντελής Μέρμηγκας	2.000
Βασίλειος Μέρμηγκας	1.000
Γεώργιος Αθ. Μάλλιος	5.000
Βασίλειος Ζώης	1.000
Κωνστ. Γ. Φούρλας και Κική Κ. Φούρλα Παπαχρήστου	4.000
Αθανάσιος Λάππας	3.000

Κωνστ. Α. Μασγάλας	4.000
Αλέκος, Νένα, Κωνστ., Γεώργιος, και Φλώρος συνδρομές	2.400
Αλέκος Φλώρος για εφημερίδα ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ	2.000
Κώστας και Γιαννούλα Φλώρου συνδρομή	1.200
Κώστας Γ. Φλώρος για «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	2.000
Αθανάσιος, Μαρία, Κωνσταντίνος, Νικόλαος, Παναγιώτα Βλάχου, συνδρομές	3.000
Αθανάσιος Βλάχος για «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	2.000
Παύλος, Μαρία, Κωνσταντίνος, Νικόλαος, συνδρομές	1.800
Παύλος Βλάχος για τον «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	3.200
Χαράλαμπος Καραμανλίδης	2.000
Τασία Ι. Μάρρου	3.000
Αντώνιος Σκεπαρνιας	2.000
Ελένη Σκεπαρνιας	1.000
Αντώνιος Μαρούδας	2.000
Ιωάννης Μαρούδας	1.000
Αθανάσιος Ι. Λειβαδίτης	2.000
Αικατερίνη Ι. Λειβαδίτη	2.000
Χαίδη Ι. Μάλλιου	1.000
Δήμητρα Κ. Μάλλιου	1.000
Κωνστ. Ν. Λειβαδίτης	2.000
Δημήτριος Σαλτός	2.000
Πολύκαρπος Λειβαδίτης	2.000
Αικατερίνη Πολ. Λειβαδίτη	2.000
Χρήστος Α. Λειβαδίτης	2.000
Ιωάννης Α. Λειβαδίτης	2.000
Κωνστ. Σαλτός	2.000
Ιωάννης Δ. Μάλλιος	2.500
Κωνστ. Δ. Μάλλιος	2.500
Ιωάννης Αθ. Μάλλιος	3.000
Μάγδα Παντελίδη (Α. Μάλλιου)	2.000
Αντώνιος Αθ. Πλάκας	1.000
Δημήτριος Ντούζος	2.000
Μαρία Σκοπελίτη (Ι. Σαλτού)	2.000
Κωνστ. Παπακωνσταντίνου	2.000
Μαγδαληνή Παπακωνσταντίνου	2.000
Καίτη Νταφύλλου	1.000
Βασιλική Χρ. Παπανικολάου	2.000
Γεώργιος Κ. Μάντης	2.000
Ευθύμιος Ι. Βλάχος, συνδρομή	600
Αικατερίνη Πολυζώη (το γένος Δ. Φλέγκα)	1.500
Ειρήνη Βενετάκη (το γένος Π. Λάππα)	2.000
Νικόλ. Χρ. Πατερέκας	2.000
Ιωάννης Χρ. Πατερέκας	2.000
Αθανάσιος Ευθ. Πλάκας	5.000
Ιωάννης Ευθ. Πλάκας	3.000
Γεώργιος Ν. Μάλλιος	1.000
Κωνστ. Ν. Καραγιάννης	5.000

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Παρακαλούμε τα μέλη του Συλλόγου μας, τους Νεχωρίτες όπου κι αν διαμένουν, να μας τηλεφωνούν (τηλ. 76.55.916 — 76.45.280) και να μας ενημερώνουν για κοινωνικά θέματα και για πιθανή αλλαγή της διεύθυνσης κατοικίας τους.
Δεν είναι δυνατόν να είμαστε πλήρως ενημερωμένοι και στο χρόνο που πρέπει για τα κοινωνικά θέματα.
Έτσι θα λείψουν και τα μικροπαράπονα που κάπου - κάπου ακούγονται.

Συνέχεια από την σελ. 1

νώνει τους Φαρισαίους και τους Γραμματείς με τα αμίλι-κτα κι απαντώντας «Ουαί!... «ουαί!»!

Θα δούμε τις μωρές παρθένες να τρέχουνε στην πόλη, να αγοράσουν λάδι, στο άκουσμα: «Ίδου ο Νυμφίος έρχεται», ενώ οι φρόνιμες με «ευτρεπισμένες τις λαμπάδες», θα εισέλθουν «συν αυτώ εις τους γάμους».

Κι όταν «η πρώτην άσωτος γυνή» θα σμίγει το μύρο μετά των δακρύων για να πλύνει τα πόδια του Χριστού και θα απλώνει «τας τρίχας τω Δεσπότη», ο μαθητής θα τείνει «τας χείρας τοις παρανόμοις λαβείν αργύρια».

Θα παρακολουθήσουμε το Μυστικό το Δείπνο· και σαν τελειώσει το τραπέζι, θα συνοδέψουμε τη συντροφιά «πέραν του χειμάρρου των κέδρων» που 'αν το περιβάλει με τα λιό-δεντρα.

Μα δε θα ζήσουμε την αγω-νία του Χριστού. Βαρύς ο ύπνος θα μας πάρει κάτω από τις γέρικες ελιές πλάι στους μαθητές Του.

Θ' ακούσουμε όμως το πικρό παράπονό Του:

«Ούτως ουκ ισχύσατε μίαν ώραν γρηγορήσαι μετ' εμού;»

Κι αμέσως ύστερα κάτω απ' το ισχνό το φως των φαναριών και των λαμπάδων, θα παρα-στούμε μάρτυρες του πιο επαί-σχυντου φιλιού.

Θα ζήσουμε τη δίκαιη αγα-νάκτηση του Πέτρου, που, δί-χως να χάσει χρόνο, θα σύρει την κάμα απ' το ζωνάρι του και θ' αποκόψει το αυτί του δούλου του Αρχιερέα για να ακούσει —κι εμείς μαζί του— τα φοβερά ακόλουθα της εκδι-κήσεως:

«Απόστρεψόν σου την μάχα-ραν εις τον τόπον αυτής· πάν-τες γαρ οι λαβόντες μάχαιραν, εν μαχαίρα απολούνται».

Θα ακολουθήσουμε μετά τη «σπείρα» ως τις αυλές του Καϊάφα και θα καθίσουμε πα-ραφωτιά μετά των δούλων και του Πέτρου «ιδείν το τέλος».

Κι εκεί θα παρακολουθήσου-με «τους εμπτυσμούς, τας ύ-δρεις, τα ραπίσματα, τα κολα-φίσματα, τους γέλωτες, την πορφυράν χλαίναν».

Όμως δε θα διστάσουμε, ό-ταν ερωτηθούμε απ' την «παι-δίσκη» «μη και συ εκ των μαθητών αυτού ει;», να τον α-παρνηθούμε λέγοντας: «Ουκ οίδα τον άνθρωπον».

Κι όταν σε λίγο θ' ακούσου-με το λάλημα του πετεινού, τό-τε θα θυμηθούμε «του ρήματος του Ιησού ειρηκότος αυτώ, ότι πριν αλέκτορα φωνήσαι τρεις απαρνήση με».

Ύστερα θα τον συνοδέψουμε ως το Πραιτώριο.

Εκεί θα διαγκωνιστούμε με το αφιονισμένο πλήθος, που με σφυγμένες τις γροθιές θα αλαλάζει: «Σταυρωθήτω... Σταυρωθήτω...».

Κι ο Πιλάτος, μπροστά στον όχλο, τα χέρια πλένοντας θα πει: «Αθώς είμι από του αί-ματος του δικαίου τούτου· υ-μείς όψεσθε». Κι όταν θα απαν-τήσουν απ' την αυλή τα πλή-θη: «Το αίμα αυτού εφ' υμās και επί τα τέκνα ημών», θα παραδώσει τον κατάδικο στους στρατιώτες «ίνα σταυρωθή».

Θα ανακατευτούμε ύστερα στο πλήθος των Εβραίων, όπου

Τα Πάθη και η Ανάσταση

θα συνωστίζεται στα κράσπε-δα του δρόμου, που οδηγεί στο Γολγοθά, να δει από κοντά το «φοβερό κακούργο», που φορτω-μένος το βαρύ σταυρό θ' ανη-φορίζει αγκομαχώντας στο μαρτύριο.

Κι αποσβολωμένοι, πες από φόβο, απ' αδιαφορία πες, κα-νείς μας δε θα τρέξει για να τον αλαφρώσει από το βάρος του σταυρού, παρὰ μονάχα ο Σίμωνας ο Κυρηνάιος.

Θα παρακολουθήσουμε μάλ-λον απαθείς τη σταύρωση, «την εν όξει κερασθείσαν χολήν», τας δυσσεβείς βλασφημίας» και τη νέκρωση.

Και μόνο όταν τα θεμέλια της γης θα «διαδονησθούνε φό-βω και του Ναού το καταπέτα-σμα θα διαρραγεί διχώς» τό-τε, και μόνο τότε, θ' αναφωνή-σουμε μετά του Εκατοντάρχου: «Αληθώς Θεού υιός ην Ού-τος».

Κι όταν ο Ιωσήφ θα πάρει την άδεια απ' τον Πιλάτο να κατεβάσει το ταλαιπωρημένο σώμα απ' το σταυρό, για να το θέσει «εν τω καινώ αυτού μνημείω», εμείς «εκ του μα-κρόθεν» με τη Μαρία τη Μα-γδαληνή και την άλλη Μαρία, του Ιωσή, θα θεωρούμε «που τίθεται».

Και σαν θα αντηχήσουνε χαρμόσυνα οι καμπάνες στη σιγαλιά της νύχτας προς την Κυριακή πάνω από το ναρκω-μένο το χωριό απ' τα αρώματα της μυροφόρας άνοιξης, θα «ορθήσουμε όρθρου θαθέως,

για να «προσέλθωμε λαμπαδη-φόροι τω προϊόντι Χριστώ εκ του μνήματος ως Νυμφίος».

Τότε τα μονοπάτια και τα στενοσόκακα θα πλημμυρίσου-νε από το φως το ιλαρό των φαναριών και τις πυρακτωμέ-νες των δαυλιών τις τροχιές, που θα οδηγούν τα δήματά μα εκεί, όπου «έθηκαν τον Ιη-σού».

Και καθ' «οδόν» δε θα δια-λογιζόμαστε:

«Τίς αποκυλήση ημίν τον λί-θον εκ της θύρας του μνη-μείου;» γιατί, όταν τη νύχτα της ταφής ψέλναμε της Πανα-γίας το θλιβερό το μοιρολόγι:

«Ω φως των οφθαλμών μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πως τάφος νυν καλύπτει;», δεν πα-ραλείψαμε να αναγνώσουμε μεγαλοφώνως και ελπιδοφόρα: «Μάτην φυλάττεις τον τάφον (κουστωδιά.

Ου γαρ καβέξει τύμβος αυτο- (ζώων».

Γι' αυτό κι όταν λαμπρο-χρυσοντυμένος ο παπās θα μας καλεί απ' την Ωραία Πύλη να πάρουμε της Αναστάσεως το φως, στα μάτια μας θα φαντά-ζει με τον άγγελο τον «επί τον λίθον καθήμενον», που θα κη-ρύττει την έγερση Χριστού:

«Ίησούν ζητείτε τον Ναζαρη-νόν τον εσταυρωμένον; ηγέρθη, ουκ έστιν όδε· ίδε ο τόπος ό-που έθηκαν αυτόν».

Τότε μυριόστομο θα αντηχή-σει το «Χριστός Ανέστη» ανά-μεσα σε κρότους τουφεκιών και καμπανοχτυπήματα, σε φωτο-

βολίδες και καπνούς, σε γέλια και φιλία.

Και σα ροδίσει η Ανατολή και θα τελέψει η Ανάσταση και ο παπās θα απολύσει το εκκλησίασμα με το:

«Νηστεύσαντες και μη νη-στεύσαντες ευφράνθητε σήμε-ρον...», θα πάρει ο καθείς το δρόμο για το κονάκι του, όπου «η τράπεζα γέμει...».

Στη φύχτα του θα κρύβει το φως της Αναστάσεως και στην καρδιά τη φλόγα της χαράς.

Κι όπως θα διασχίζουμε τα ανθισμένα μονοπάτια του χω-ριού, θα έχουμε την προσδο-κία, πως να, εκεί στην άλλη τη στροφή θα απαντήσουμε τον «αναστάντα Κύριο» και θα α-κούσουμε το: «Χαίρετε» και το: «Μη μου άπτου», καθώς θα σκύβουμε να προσκυνήσου-με και να αγγίξουμε τα πό-δια Του, για να βεβαιωθούμε ότι «ηγέρθη εκ του τάφου».

Εκείνην ακριβώς την ώρα θα εορτάζει και «η κτίσις πά-σα την έγερσιν Χριστού».

Οι ουρανοί επάξια θα ευ-φραίνονται κι η γη θ' αναγα-λιάζει. Οι ανθισμένοι βάτοι θα δίνουν το αναστάσιμο φιλί με τις ολάσπρες κερασίδες κα-θώς θα σμίγουν τα κλαδιά πά-

νω από τους καταπράσινους τους φράχτες.

Οι ματωμένες παπαρούνες κι οι μαργαρίτες οι λευκές θα περιπτύσσονται κάτω στις τρι-φυλλίες και τα μπαίρια.

Τ' αγουροξυπνημένα φτερω-τά από τους κρότους και τις χαρούμενες φωνές θα αναμέλ-πουν το αναστάσιμο εωθινό.

Και κάτω απ' τα λαγκάδια και τις ρεματιές τ' αηδόνια με άφταστους λαρυγγισμούς θα ψέλνουν:

«Νυν πάντα πεπλήρωται φω-τός, ουρανός τε και γη και τα καταχθόνια...».

Μέσα σ' αυτό το ξέφρενο το πανηγύρι της χαράς, μοναδι-κή παραφωνία το λυπηρό μουρ-μουρητό παράπονο της κατσι-κούλας μας, που μάταια θα καλεί τ' όμορφο λαμπροκάτσι-κό της.

Όμως κι αυτό για μια στι-γμή. Θα πνίξει στα κατάβαθα της μητρικής καρδιάς τον πό-νο της, λες και διαισθάνεται κι αυτή πως σήμερα δεν πρέ-πουν κλάματα καί θρήνοι, γιατί' είναι Πάσχα. Πάσχα λύ-τρον λύπης».

Σήμερα τα πάντα συνεγεί-ρονται «τω αναστάντι Κυρίω» μαζί και ο «Λαμπρούλης».

Γι' αυτό και «σήμερον πάσα κτίσις αγάλλεται και χαίρει ότι Χριστός ανέστη»...

Χριστός ανέστη αδέρφια.

Π. Μ.

Γνωρίστε μας ΤΙΣ ΝΕΕΣ ΣΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ διότι οι εφημερίδες που σας στέλνουμε επιστρέφον-ται. Εκτός από τα περιττά έξοδα, δεν έχετε την ευ-καιρία να ενημερωθείτε.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1989

ΕΣΟΔΑ	ΔΡΧ.	ΕΞΟΔΑ	ΔΡΧ.
Οικονομικό υπόλοιπο 1988	242.893	Γενικά Έξοδα	57.486
Συνδρομές μελών	122.600	Γραφική ύλη — φωτοτυπίες — Εκτυπώσεις	78.605
Έκτακτες εισφορές	271.220	Ενίσχυση συγχωριανών μας	90.000
Συνδρομές για το «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	482.150	Τηλεφωνικά (Ο.Τ.Ε.)	11.304
Έσοδα από Λαχειοφόρο 1989	175.000	Ηλεκτρικό ρεύμα (Δ.Ε.Η.)	21.577
Τόκοι καταθέσεων χρημάτων 1989	42.920	Κατανάλωση νερού (Ε.Υ.Δ.Α.Π.)	1.169
Εισφορές για έργα Ιερού Ναού	184.580	Ταχυδρομικά (ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ — Προσκλήσεις)	102.345
		Εκτύπωση «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	165.665
		Έξοδα διαφόρων εκδηλώσεων	119.872
		Απόδοση εισφορών Ιερού Ναού	242.280
		Έξοδα Δημοσίων Σχέσεων	16.000
		ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	906.303
		ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ ΥΠΟΛΟΙΠΟ 31.12.1989	615.060
ΣΥΝΟΛΟ	1.521.363	ΣΥΝΟΛΟ	1.521.363

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1990

ΕΣΟΔΑ	ΔΡΧ.	ΕΞΟΔΑ	ΔΡΧ.
Οικονομικό υπόλοιπο 1989	615.060	Γενικά έξοδα	100.000
Συνδρομές μελών	204.940	Γραφική ύλη — φωτοτυπίες — Εκτυπώσεις	200.000
Έκτακτες εισφορές	400.000	Ενίσχυση συγχωριανών μας	100.000
Επιχορηγήσεις	200.000	Τηλεφωνικά (Ο.Τ.Ε.)	30.000
Συνδρομές «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	500.000	Ηλεκτρικό Ρεύμα (Δ.Ε.Η.)	30.000
Διάφορα έσοδα	200.000	Κατανάλωση νερού (Ε.Υ.Δ.Α.Π.)	10.000
Από λαχειοφόρο	250.000	Ταχυδρομικά (ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ — Προσκλήσεις)	200.000
Εισφορές για τον Ιερό Ναό	100.000	Επισκευή — Εξοπλισμός αίθουσας	200.000
		Εκτύπωση «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	200.000
		Έξοδα διαφόρων εκδηλώσεων	150.000
		Διαμόρφωση Προαυλίου Σχολείου (κατα- σκευή μπάσκετ) και γηπέδου ποδοσφαίρου	800.000
		Έξοδα Δημοσίων Σχέσεων	50.000
		Διάφορα έργα στην Κοινότητα	100.000
		Απόδοση εισφορών Ιερού Ναού	100.000
		ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	2.270.000
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	2.470.000	ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ	200.000
		ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	2.470.000

Το Σάββατο 10 Μαρτίου 1990 έγινε στην κοσμική ταβέρνα «ΤΟ ΧΩΡΙΟ» ο ετήσιος χορός του Συλλόγου μας.

Η συμμετοχή των συγχωριανών μας και φίλων μας ήταν αρκετά μεγάλη.

Στην είσοδο της αίθουσας τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου υποδεχόταν τους προσερχομένους.

Κατά την διάρκεια του φαγητού η ορχήστρα του κέντρου με τον υπέροχο τραγουδιστή από το Αγρίνιο Ν. Κοτσόργη μας κρατούσε σε κέφι.

Μετά το φαγητό ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου χαιρέτησε τους παρευρισκόμενους με τα παρακάτω:

Αγαπητοί συγχωριανοί και φίλοι του Συλλόγου μας,

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου σας καλωσορίζω με ιδιαίτερη χαρά στην αποφινική εκδήλωση του Συλλόγου μας, και σας ευχαριστώ για τη μεγάλη προσέλευσή σας.

Είναι μεγάλη χαρά για όλους μας, που μας δίνεται αυτή η ευκαιρία να συναντηθούμε να δούμε ο ένας τον άλλο, συγχρόνως να διασκεδάσουμε μέσα σ' ένα Νεχωρίτικο περιβάλλον, να θυμηθούμε οι παλιοί τα παλιά, και οι νέοι να συνδεθούν περισσότερο και να παραδειγματισθούν από το παράδειγμα των παλιών και να δουλέψουν να διατηρηθεί ο Σύλλογός, ώστε να μην

χαθούμε σαν Νεχωρίτες μέσα στην κοσμοπλημμύρα των πόλεων.

Ο Σύλλογός μας κλείνει φέτος 40 χρόνια από τότε που ιδρύθηκε το 1950. Πρόσφερε πάρα πολλά και θα προσφέρει ακόμη περισσότερα. Έχουμε υποχρέωση όλοι να βοηθήσουμε να διατηρηθεί ο Σύλλογός μας, τιμώντας έτσι τη μνήμη των ιδρυτών, αλλά συγχρόνως βοηθάμε να μη χαθεί η Νεχωρίτικη ιδέα και το αγαπημένο μας χωριό το ΝΕΧΩΡΙ.

Δεν θα σας κουράσω με άλλα, είναι ώρα για διασκέδαση.

Το Δ.Σ. κατέβαλε κάθε δυνατή προσπάθεια να μείνουν ευχαριστημένοι. Πιστεύω ότι θα το πετύχουμε, και ζητάμε την κατανόησή σας για τυχόν παραλείψεις, είτε από το Δ.Σ., είτε από το Κέντρο. Χαιρετίζουμε την παρουσία των κ.κ. Κωνσταντίνου Παπαλέξη, πολιτευτού και

πρώην Γεν. Γραμματέα του υπουργείου Εργασίας, και πρώην Διοικητού της Εργατικής Εστίας, του κ. Ιωάννου Ζαμπάρα πρώην Διευθυντού υπουργείου Γεωργίας και των εκπροσώπων των αδελφών Συλλόγων, Αράχωβας κ. Γαλανόπουλου και του Διπλοτάνου κ.κ. Α. Σερεβέτα και Π. Βέλλιου.

Ευχαριστούμε δε και τους χωριανούς μας που ήρθαν από το Αγρίνιο, 'Αγ. Κωνσταντίνο, Λαμία και Μεσολόγγι.

Τηλεγραφήματα πήραμε από τον Πρόεδρο της Κοινότητας κ. Σωτήριο Χολέβα, και το Κοινοτικό Συμβούλιο με ευχές για χρόνια πολλά και καλή διασκέδαση, ως επίσης και από τον βουλευτή κ. Αθανάσιον Δημητράκο-πουλον με ευχές για καλή επιτυχία, καλή διασκέδαση και πάντα επιτυχίες στο δραστήριο Σύλλογό μας.

Τηλεφωνικώς έστειλε ευχές και χαιρετίσματα ο κ.

Κωνσταντίνος Πατερέκας από τη Θεσσαλονίκη, προς όλους τους χωριανούς μας.

Επίσης πρέπει να ευχαριστήσω την κ. Ευαγγελία Μπαλογιάννη, το γένος Γ. Καλαθά, για τα 250 γαρύφαλλα που πρόσφερε απόψε και είναι μπροστά στον καθένα σας.

Καλή διασκέδαση και ζητώ συγγνώμη που θα αποχωρήσω.

Στη συνέχεια η κ. Κούλα Γ. Φούρλα τραγούδησε παραιοδοσιακά τραγούδια και άρχισε ο χορός και το γλέντι που κράτησε μέχρι τις 2.30 τα ξημερώματα.

Έτσι τέλειωσε και ο φετινός χορός που διακρίθηκε για το κέφι, και έφυγαν όλοι ικανοποιημένοι από την εκδήλωση αυτή, που αποτελεί μια από τις καλύτερες εκδηλώσεις, που όλοι μαζί, Νεχωρίτες και φίλοι μας συναντιώμαστε, κουβεντιάζουμε και γλεντάμε αδελφωμένοι και αγαπημένοι.

Το Δ.Σ. εύχεται και του χρόνου καλύτερα.

Η ΣΤΑΥΡΩΣΗ

Καρφί, καρφί καρφώνεται..., με σιωπή η αλήθεια. Λόγχη - λόγχη, λογχίζεται, με τρόπο η συνθήκη. Βήμα το βήμα έργεται, ο γολγοθάς..., κονταίνει. Δάκρυ το δάκρυ βρέχεται, το είναι και σωμαίνει. Κι η σιωπή απλώνεται, κι η σιωπή βαθαίνει.

ΑΝΑΣΤΑΣΗ

Το φως με φως ενώθηκε και γέννησε ελπίδα πως η ζωή απλώνεται και πέρα απ' την παγίδα.

Το φως με φως ενώθηκε κι έφερε ευτυχία κι έδωσε το αθέβαιο και την ανησυχία.

Το φως με φως ενώθηκε και φώτισε η ζωή και φάνηκε χαμόγελο, φάνηκε σαν πηγή.

Το φως με φως ενώθηκε σ' απόλυτη ησυχία και τ' όνομα που δόθηκε ήταν ΑΘΑΝΑΣΙΑ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΜΑΝΤΗΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

1

—Σήκω, Διαμάντω μ', να πᾶς γιὰ ξύλα.
—Δὲ μπορῶ, μάνα μ', δὲ μπορῶ.
Δὲ μπορῶ, μάνα μ', δὲ μπορῶ,
στεῖλε νὰ φέρεις τὸ γιαντῶ.
—Σήκω, Διαμάντω μ', νὰ πᾶς στὸ μύλο.
Δὲ μπορῶ, μάνα μ', δὲ μπορῶ.
—Δὲ μπορῶ καὶ θὰ πεθάνω,
φέρε τὸ γιαντῶ νὰ γιάνω.
—Σήκω, Διαμάντω μ', νὰ σὲ παντρεύω.
—Χόπουτα, μάνα μ', χόπουτα.
Χόπουτα, μάνα μ', χόπουτα
κι ὅσα κι ἂν ἔχεις νό μου τα.
(τσάμικο)

2

—'Απόψε πού — μανούλα μου
'Απόψε πού κοιμόμουνα.

'Απόψε πού κοιμόμουνα
ὄνειρ' ὄνειρευόμουνα;
Ψηλὸν πύργον ἀνέβαινα,
σὲ περιβόλιν ἔμπαινα
καὶ δυὸ ποτάμια μὲ νερό,
ξήγα, μανούλα μ', τ' ὄνειρο.
—'Ο πύργος εἶν' ὁ Χάρος σου,
τό περιβόλι ὁ τάφος σου,
τὰ δυὸ ποτάμια τὸ νερό
τὰ δάκρυα ποὺ θὰ χύσω ἐγώ.
—Γιὰ δὲν τὸ ξήγησες καλὰ
τί τ' ὄνειρεύτηκες τ' ἄργα;
'Ο πύργος εἶν' ὁ ἄντρας μου,
τὸ περιβόλι ὁ γάμος μου,
τὰ δυὸ ποτάμια τὸ νερό
κραοὶ γιὰ τὸ συμπεθερκό.
(συρτό)

Δ. Φ.

ΣΧΟΛΙΚΑ

Δ' «ΔΗΜΟΤΙΚΟ» (1893-1931)

Συνέχεια από το προηγούμενο

13) Παπαλεξίου 'Αλέξιος (σχολ. έτη 1923—1931).

Με τὸ Ν.2858) 1922 οἱ υποδιδάσκαλοι θὰ ὀνομαστοῦν τριτοβάθμιοι δημοδιδάσκαλοι. Ἐτσι ὁ 'Αλέξιος Β. Παπαλεξίου, ὁ «Πανταγείας», ἐπανέρχεται (ἀπὸ τὴ Σινίστα, καθὼς σημειώνεται καὶ στὸ Μαθητολόγιο) τὸ σχολ. έτος 1923—24 στὸ Νεχώρι.

Οἱ ὑπηρεσιακὲς του μεταβολές:

Διαβάθμιση: «Τὸ ἐποπτικὸν Συμβούλιον τῆς ἐκπ)κῆς περιφερείας Μεσολογγίου, πάντας τοὺς... ἐν ὑπηρεσίᾳ πτυχιούχους ὑποδιδασκάλους ὀνόμασε δημοδιδασκάλους γ' τάξεως καὶ καθώρισε τὸν μισθὸν αὐτῶν εἰς δρχ. 240 μηνιαίως... 'Αλέξ. Παπαλεξίου, Συνίστης Κλεπαῖδος (ΦΕΚ 244) 8.11.1922, τ. Γ'».

Μετάθεση: «Μετατίθενται... 'Αλέξ. Παπαλεξίου ἐκ τοῦ δημοτικού σχολείου ἀρρένων Συνίστης Κλεπαῖδος, τῇ αἰτήσῃ του, εἰς τὴν κενὴν θέσιν τοῦ δημοτικού σχολείου ἀρρένων Νεχωρίου Κλεπαῖδος» (ΦΕΚ 190) 7.8.1923, τ.Γ'».

Προαγωγή: «Προήχθησαν... εἰς τὴν τρίτην κατηγορίαν ἐπὶ βαθμῶ ἀκολούθου οἱ... 'Αλέξ. Παπαλεξίου Νεχωρίου Ναυπακτίας» (ΦΕΚ 260) 18.12.1926, τ. Γ'».

Ἐπιθεωρήθηκε κατ' ἐπανάληψη, ἡτοι 10 Μαΐου 1923, 13 Νοεμβρίου 1923, 15 Ἰουνίου 1927, 7 Μαΐου 1930.

Παραίτηση: «Γίνεται δεκτὴ ἡ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας παραίτησις τοῦ δημοδιδασκάλου Νεχωρίου Ναυπακτίας 'Αλεξίου Β. Παπαλεξίου, ἀπὸ 7 Ὀκτωβρίου ἐ.έ. (ΦΕΚ 142) 3.11.1931, τ. Γ'».

Τὸ Μαθητολόγιο τοῦ σχολ. έτους 1931—32 τὸ ἔχει γράψει ὁ Παπαλεξίου, ἀλλὰ τὸ κλείσει ὁ παπα - Χρήστος Μέρμηγκας,

ὁ διάδοχός του.

Ἵπληρέτης στὸ Νεχωρίτικο σχολεῖο ἐπὶ οκτὼ συναπτά έτη. Καὶ προσπάθησε τὸ κατὰ δύναμη. Ὡς μέλος μάλιστα τῆς πενταμελοῦς διδασκηριακῆς ἐπιτροπῆς (ἡ θητεία του στὴν ἐπιτροπὴ παρατάθηκε καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυσή του) συνέβαλεν ἀποτελεσματικὰ στὴν ἀνέγερση τοῦ διδασκηρίου.

Ἐδῶ τερματίζεται ἡ σταδιοδρομία (καὶ ταλαιπωρία) τοῦ δασκάλου Παπαλέξη. Σαράντα ὀλόκληρα χρόνια στὴν ἔδρα. Πρῶτα ἀνεπίσημος καὶ ἡμιεπίσημος Γραμματοδιδάσκαλος στὸ Νεχώρι (1890—1892). Πτυχιούχος, ἔπειτα, Γραμματιστῆς στὸ Νεχώρι (1894—1903), στὸν Ἅγιο Δημήτριον (1903—1921), στὴ Στύλιν (1921), στὴ Σινίστα (1922—23). Διαβαθμισμένος, τέλος, δημοδιδάσκαλος στὸ Νεχώρι (1923—1931), μὲ βαθμὸν ἀκολούθου, δηλ. ἐξήλθε μὲ ἕνα βαθμὸ κατώτερον (ἐνατο) ἀπὸ κείνον μὲ τὸν ὁποῖο εἰσέρχονται στὴν ὑ-

πηρεσία οἱ μεταπολεμικοὶ διδάσκαλοι (ῶγδο).

Ἵπληρξε ἕνας ἀφανὴς ἐργάτης τῆς λαϊκῆς παιδείας μας, ὅπως τόσοι ἄλλοι. Οἱ σημερινοὶ ἀπληροφόρητοι δασκάλοι οὔτε ποὺ φαντάζονται τοὺς ἀγῶνες καὶ τὶς ἀγωνίες τῶν παλιῶν δασκάλων.

Ὁ Παπαλέξης κι ὡς συνταξιούχος θὰ μείνει στὸ χωριό, δ-που πέθανε «πλήρης ἡμερῶν» (1871—1953).

(Θυμᾶμαι τὸ γέρο - Δάσκαλο —ἐκείνη τὴν ἐξαυλωμένη ἀπὸ τὰ χρόνια, τὰ ὑπηρεσιακὰ θάσανα καὶ τὰ οἰκογενειακὰ ἀτυχήματα μορφῇ— μὲ τὸ τριμμένο πανωφόρι ἀνάριχτα, καθὼς συνήθιζαν οἱ παλιοὶ νὰ φοροῦν τὴν κάπα τους, νὰ μᾶς πλησιάζει, γυμνασιόπαιδα τότε, ἐκεῖ στὸ πεζούλι τοῦ Σκεπαριᾶ, καὶ νὰ μᾶς νοθεύει:

«Τῆς παιδείας αἱ μὲν ρίζαι

οἱ δὲ καρποὶ γλυκεῖς,
ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι!».

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

☆☆☆

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΑ

Α'

Μὲ ἀλλεπάλληλα δημοσιεύματά μου (στὸ «Νεχωρίτη», στὰ «Ναυπακτικά», στὴν «Ἐκκλησιαστικὴ Ναῦν» κ.λπ.), βασίζόμενα στὴν ἐλεγμένη καὶ διασταυρωμένη προφορικὴ παράδοση, ἀλλὰ κυρίως σὲ γραπτὲς μαρτυρίες, ἐπιχειρῶ νὰ διορθώσω ἀνακριβείες καὶ νὰ προσεγγίσω ἱστορικῶς γεγονότα καὶ πρόσωπα τοῦ ἀπωτέρου ἢ τοῦ ἐγγυτέρου παρελθόντος τοῦ χωριοῦ μας.

Φαίνεται ὅμως πὼς ματαιοπονῶ καὶ ἀπευθύνομαι σὲ ὅτα μὴ ἀκουόντων. Εἶδα, λοιπόν, καὶ στὸ δεῦτερο Λεύκωμα τοῦ Συλλόγου Νεχωριτῶν τῆς Ἁμερικῆς (1988) ν' ἀναδημο-

σιεύεται ἀπὸ τὸ πρῶτο Λεύκωμα (1971) ἡ «Ἱστορία Νεχωρίου», ἕνα μονοσέλιδο σημείωμα προχειρογραμμένο καὶ μὲ ἱστορικὲς ἀνακρίβειες (ἔτι δηλ. οἱ πρόγονοί μας «ἐγκατεστάθησαν περὶ τὸ έτος 1825 εἰς τὸ σημερινὸν χωριὸν Νεχωρίον»!!!).

Προχειρότητες «λαογραφικὲς» καὶ ἀπροσεξίεις «ἱστορικὲς» διαπιστώνει κανεὶς καὶ σὲ κάποια δημοσιεύματα τοῦ «Νεχωρίτη». Ἀγάπη καὶ νοσταλγία γιὰ τὸ Νεχώρι, βέβαια. Ἀλλὰ χρειάζεται καὶ καλὴ γνώση τῆς Νεχωρίτικης πραγματικότητος.

Γιὰ τὴν ὑπάρχουσα «Περὶ Νεχωρίου» βιβλιογραφία ἔχω νὰ σημειώσω τὰ ἑξῆς:

☞ Συνέχεια στὴ 5η σελίδα

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

Τὰ τραγούδια τοῦ γάμου, συνήθως ἐπαινετικά κι εὐχετικά, συνοδεύουν κάποιο δρώμενο (β-ταν ξουρίζουν τὸ γαμπρό, βταν κινᾶνε γιὰ τὴ νύφη, βταν στο-λίζουν τὴ νύφη, βταν φέρνουν τὴ νύφη, βταν προσκυνάει ἡ νύ-φη κ.λπ. κ.λπ.).

Στὰ τραγούδια τοῦ παλιοῦ Νεχωρίτικου γάμου διακρίνουν-με ἐκεῖνα ποὺ τραγοῦδαγαν ὡς τραγουδιστοῦδισσες (σὲ ἄργους νηχούς) κι ἐκεῖνα ποὺ τραγοῦ-δαγε τὸ συμπεθερικό —μὰ οἱ συμπεθεροί, μὰ οἱ συμπεθερές— στὸ πάχημα ἢ στὸ γύρισμα (σὲ γοργούς ρυθμούς, ἀπολυτούς, συρτούς, ἄλλους), τὰ λεγόμενα καὶ τραγούδια τῆς στράτας ἢ πατινάδες.

Οἱ τραγουδιστοῦδισσες (ἔχι τραγουδίστριες), τέσσερες τσοῦ-πες —σάν εἶχαν μάννα καὶ πατέ-ρα, τόσο τὸ καλύτερο— δὲν τραγοῦδαγαν «κατ' ἐπάγγελμα», ἀλλ' ἐπρεπε νὰ ξέρουν τὰ τρα-γούδια, νὰ γνωρίζουν τὸ τί κι πῶς σὲ κάθε δρώμενο, καί, βέ-βαια, νὰ ἔχουν καλὴ καὶ ταιρια-στὴ φωνή.

Ἦταν καλεσμένες τοῦ γαμ-προῦ (ἡ νύφη δὲν εἶχε δικές της τραγουδιστοῦδισσες). Αὐτὲς ποὺ τραγοῦδαγαν στὸ σπίτι τοῦ γαμπροῦ, οἱ ἴδιες τραγοῦδαγαν καὶ στὸ σπίτι τῆς νύφης. Δὲν ἀ-κολούθαγαν τὸ συμπεθερικό ὅ-τε στὸ πάχημα οὔτε στὸ γύρισμα, ἀλλ' ἐκοθόν ἀπὸ μεριὰ κι ἐδγαί-ναν πότε στὸ 'να, πότε στ' ἄλλο σπίτι.

Στέκονταν στὸ πλατύσκαλο τῆς πόρτας καὶ διπλοτριπλοτρα-γοῦδαγαν (ὅσο διακοῦσε τὸ δρώμενο), σ υ ν δ υ ὲ (οἱ δυὸ τ' ἄφηναν, οἱ ἄλλες δυὸ τὸ 'παί-ρ-ναν) κ ρ α τ η τ ᾶ (δίχως δια-κοπή), κι ἀργά - ἀργά. Τὸ πάη-ναν σὲ δυὸ νηχούς: σ' ἓνα νηχὸ

Φκῆσε—νε—μ', μανού—μανούλα μ', φκῆ—νη—σε με
—Φκῆσε μ', μανούλα μ', φκῆσε με, τώρα στὸ κίνημά μου.
—Μὲ τὴν εὐχή μου, γυιόκα μου, καὶ μὲ τῆς Παναγίας, καλὰ νὰ πᾶς, καλὰ νὰ ῥθεῖς, καλὰ νὰ διαγυρίσεις.

3) Ὅταν κινᾶνε ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ γαμπροῦ. Τὸ συμπεθερικό:
Κινή—λέει—κινήσε τ' ἀρχοντόπουλο
Κινήσε τ' ἀρχοντόπουλο νὰ πᾶει νὰ στεφανώσῃ
—νὰ πᾶει νὰ στεφανώσῃ—

μὲ τετρακόσια φλάμπουρα μὲ χίλιους συμπεθερούς.
Ὁ βασιλιάς εἶναι νουνὸς κι ὁ γυιὸς τοῦ φλαμπουριάρη, παρακοντὰ ἢ βασιλίσσα καινούργια συμπεθερά.

4) Στὰ στράτα, πηγαίνοντας γιὰ τὸ σπίτι τῆς νύφης. Τὸ συμ-πεθερικό:
Μεραντζούλα φουντωμένη—
—Μεραντζούλα φουντωμένη ποὺ 'ναι τ' ἄνθια σου—
Μεραντζούλα μ' —ποὺ 'ναι τ' ἄνθια σου,
ποὺ 'ναι τ' ἄνθια ποὺ εἶχες πρῶτα ποὺ 'ναι οἱ γι-ἐμορφίεις;
—Τράδῃζε ὁ Βοριάς κι ὁ Μέγας καὶ τὰ τίναζε.
—Σὲ περικαλιῶ, Βοριά μου, τράδα σιγανὰ
νὰ κινήσουν τὰ καράδια τὰ Ζαγοριανὰ
πῶχουν μέσα κοριτσάκια κι ἐμορφα παιδιὰ.

5) Στὴ στράτα, κοντοζυγώνοντας στὸ σπίτι τῆς νύφης. Τὸ συμπεθερικό:

Ἄς πᾶν νὰ ἰδοῦν —κι ἄμάν, ἄμάν
Ἄς πᾶν νὰ ἰδοῦν τὰ μάτια μου.
Ἄς πᾶν νὰ ἰδοῦν τὰ μάτια μου
πῶς τὰ περνάει ἡ ἀγάπη μου.
Μὴν γῆρε ἄλλοῦ κι ἀγάπησε
κι ἐμένα μ' ἀπαράτησε.
—Ποιὸς τοῦεπε, δεντρούλακι μου,
δὲ σ' ἀγαπῶ, πουλάκι μου.
Ἄν τοῦεπε ὁ ἥλιος νὰ μὴ βγεῖ,
τ' Ἀστὴρ νὰ μὴν ξημερωθεῖ
κι ἂν τοῦεπε κι ἡ γι—ἀγάπη μου
μὴν τὴν ἰδοῦν τὰ μάτια μου.

6) Στὸ σπίτι τῆς νύφης (νὰ μετρήσῃ ἡ νύφη τοὺς συμπεθε-

δρα τὰ τροχαῖκα ὀχτασύλλαδα ἢ ἑφτασύλλαδα καὶ σ' ἄλλο νη-χὸ τὰ ἱαμβικά δεκαπεντασύλ-λαδα. Μόνο τῆς νύφης τὸ τρα-γούδι (Τ' ἄκους, κυράτσα νι-νυφη...) εἶχε καταδικὸ τοῦ νη-χό.

Μεγάλῃ ντροπῇ τους νὰ λα-θέσουν ἢ νὰ κόψουν τὸ τραγού-δι, ἀλλὰ καὶ κακοσημαδιὰ: «Τὸ 'κουσαν π' νὰ τς κουποῦν οἱ μέρις!».

Πάηναν «παρακαλεσιμικές», συνήθως ὅμως «ἀπὸ εὐχαρίστη-ση νὰ ξεπερετήσουν τὸ γάμο» (καὶ νὰ ἔχει ὁ κόσμος νὰ λέει: καὶ νὰ παίνευν: «χαρὰ στὸ στό-μα τους!»), ἀλλ' ὁ νουνὸς, βταν τοῦ τραγοῦδαγαν τὸ τραγούδι του, λίγα - πολλά, κάτι τίς «κέρ-ναγε» (τοῦ πέταγαν ὠριοκεντι-σμένο μαντηλάκι καὶ τίς τὰ 'δε-νε κόμπε).

Θὰ παραθέσω ἐδῶ, ὅσα τρα-γούδια ἔλεγαν εἴτε οἱ τραγου-διστοῦδισσες εἴτε τὸ συμπεθε-ρικό, βταν πάηναν νὰ πάρουν τὴ νύφη. (Τὸ στεφάνωμα, τότε, γί-νεταν στὸ σπίτι τῆς νύφης. Ἐδῶ καὶ κάμποσα χρόνια καθιερώθη-κε νὰ γίνεται στὴν ἐκκλησίαι).

Κατὰ τὴν τάξη, λοιπόν, ἔχο-με καὶ λέμε (καὶ τραγοῦδαμε):
1) Ὅταν στὸ σπίτι τοῦ γαμ-προῦ τὸ συμπεθερικό συνάζεται, συντάζεται, συναρίζεται νὰ κι-νήσῃ. Οἱ τραγουδιστοῦδισσες:

Στέκουν τὰ φαριὰ στρωμένα,
στέκονται κι οἱ συμπεθεροί
στὰ ντουφέκι' ἀκουμπισμένοι,
στ' ἀσημόσπαθα ζωσμένοι.

2) Ὅταν καθαλικεύει ὁ γαμ-πρός καὶ ζητεῖ τὴν εὐχὴ τῆς μάννας του. Οἱ τραγουδιστοῦδισ-σες:

Οἱ τραγουδιστοῦδισσες:
Χίλιοι μύριοι συμπεθεροί
ἔρχονται, κόρη μ', γιὰ σένα.

7) Φτάνοντας στὸ σπίτι τῆς νύφης. Τὸ συμπεθερικό:
Ὅσο ζυγῶνω καταδῶ τόσο καλὰ μοῦ 'ρχιέται
γιὰ μιὰ ψυχούλα π' ἀγαπῶ κι ἐκεῖνη δὲν τ' ἀρνιέται.

8) Μπαίνοντας τὸ συμπεθερικό στὴν αὐλὴ τῆς νύφης. Οἱ τρα-γουδιστοῦδισσες:

Καλῶ—νω—ς τ' ἀσκέ—τ' ἀσκέρι πό—νο—ρχεται
Καλῶς τ' ἀσκέρι πόρχεται τ' ἀσημοφορεμένο

9) Ἐνῶ ὁ καθαλάρης γαμπρός προχωρεῖ πρὸς τὸ πατόσκα-λο, ὅπου τὸν καρτερεῖ ἡ πεθερὰ του. Οἱ τραγουδιστοῦδισσες:

—Τ' ἤθελε, τί χάλευε (γύρευε)
τ' ἄρχοντα νὸ γυιὸς ἐδῶ;
—Περδικούλ' ἀγάπησα
κι ἔρχομαι χαλεύοντα (γυρεύοντα)
Περδικούλα τὴν ἀφήκα,
χαμαιδούλα τήνε ὄρηκα.—

Ἐπεξηγήσεις καὶ σχόλια:

Ἀριθ. 1.— «τὰ φαριὰ» = τ' ἄλογα. Καὶ κατ' ἐπέκτασιν τ' ἄλο-γομύλαρα, στὰ ὁποῖα θὰ καθαλικέψουν ὁ γαμπρός, ὁ νουνὸς, ὁ πα-ρακούμπαρας, ὁ παπᾶς, ἄλλοι συμπεθεροί. Με γαϊδούρια ποτὲ δὲν πηγαίνει τὸ συμπεθερικό, εἶναι παρεξηγήσιμο. Τὸ γαῖδαρο στὸ γάμο (καὶ τὸ γέροντα στὸ σπίτι) τὸν ἔχουν γιὰ τὰ θελήματα (νὰ κουβαλᾶνε νερό, τέτοια). Καὶ νὰ πομπεύουν ὅσες ἐγκλημάταγαν, ὅσες ἦταν γιὰ τὸ γαῖδαρο καδᾶλα.

«ντουφέκια — ἀσημόσπαθα»: Ὁ γάμος ἔμοιαζε μὲ πολεμικὴν ἐπιχείρησιν: ὁ φλάμπουρας μπροστά, ἀποκοντὰ οἱ συμπεθεροί ἀρ-ματωμένοι, τὸ ἀσκέρι. Κατάλοιπα πανάρχαιων χρόνων ὅπου ἡ ἀρ-παγὴ τῆς νύφης ἦταν κανόνας. Κι ὡς τίς μέρες μας ὑπῆρχε τὸ συ-νήθιο καὶ νὰ κλέβουν οἱ συμπεθεροί ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς νύφης. Ἀλ-λὰ καὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς νύφης πάηναν νὰ ξεγελάσουν τὸν φλαμπου-ριάρη καὶ νὰ τοῦ κλέψουν τὸν φλάμπουρα.

Ἀριθ. 2.— Ἄν ἡ μάννα τοῦ γαμπροῦ εἶναι πεθαμένη, τρα-γουδοῦν:

Φκῆσε μ', μανούλα μ', φκῆσε με κι ἄς εἶσαι καὶ στὸν Ἄδη.
Τὸ ρ. διαγυρίζω (καὶ διαγέρνω) = ἐπιστρέφω, ἐπανακί-πτω. Ἄλλοι τραγουδοῦν κι ἐξηγοῦν: «νὰ δυογυρίσεις» = ἓνας πᾶς, δυὸ νὰ γυρίσεις, νὰ γυρίσεις ζευγαρωμένος.

Ἀριθ. 4.— «Μεραντζούλα» = Νεραντζούλα. Ἀπὸ ἐπίδραση τοῦ ρήματος μεραντζιάζομαι, μαραντζιάζομαι, μαραγγιάζομαι = μαραίνομαι.

«Μέγας» = ὁ Νοτιάς.

Ἀριθ. 6.— Ἡ νύφη ἀπὸ μέσ' ἀπὸ τὸ παραθύρι, δίχως νὰ τὴ βλέπουν, μέτραγε μόνον ἀριθμὸ συμπεθερῶν (λ.χ. 3,5,7).

Ἀριθ. 8.— «ἀσκέρι»: Οἱ συμπεθεροί παρομοιάζονται μὲ ἀσκέ-ρι, στρατό, ἀλλὰ στρατὸ συντεταγμένο καὶ πειθαρχημένο, ὅχι μπου-λούκι ἀσκέρι, ρεμπέτι ἀσκέρι, ξεσυρμένο ἀσκέρι.

Ἀριθ. 9.— «χαλεύω» (ἀπὸ τὸ ἀρχαῖο χαλή — χηλή = πα-λάμη). Σημαίνει ἀνοίγω τὴν παλάμη νὰ λάβω κάτι, ζητῶ.

«χαμαιδούλα τήνε ὄρηκα». Ἐχομε δυὸ ὁμόηχα ζευγάρια: χαμαϊδὴ — χαμαϊδούλα καὶ χαμαϊδὴ — χαμαϊδούλα. Τὸ πρῶτο πᾶει νὰ εἰπεῖ: χαμηλοβλεπούσα, ταπεινὴ (ἀπὸ τὸ ἐπιρ. χάμου — χάμω = χαμαί, καταγῆς καὶ τὸ ρ. βλέπω). Τὸ δεύτερο ἐξηγιέται: λίγο ὁμορφῇ, κάπως ὁμορφῇ, ὁμορφουσίκη. (Ἀπὸ τὸ μόριο χα-μο = λίγο, κάπως λ.χ. χαμοθέλω, χαμομαρέσει, χαμόχω δρεῖη κ.ἄ. καὶ τὸ οὐσ. εἶδος = ὁμορφιά, κάλλος). Ποιὰν ἐξήγησιν νὰ προτιμήσουμε; Ποιὰν ἄλλη παρὰ ἐκεῖνη ποὺ 'διναν οἱ παλιὲς τραγουδιστοῦδισσες: χαμαϊδούλα = χαμοὶμορφῇ, ὁμορφουσίκη, ὁμορφούλα.

Ἀκούεται καὶ τ' ἀντίθετο: κακαϊδὴ — κακαϊδούλα = κα-κοειδής, ἀσχημῇ. Ἐλεγαν οἱ παλιοί:

Κακὰ τὰ χίλια τάληρα κι ἡ κακαϊδὴ γυναίκα.
τὰ χίλια τάληρα περνοῦν κι ἡ κακαϊδὴ ἀνεμένει.

Λέγεται (μὲ μειωτικὴ σημασία) καί: τσατσαϊδὴ — τσατσα-ϊδούλα = πεταχτούλα, ζωηρούλα, θαρρεσιάρη, παιγνιδιάρη, ξε-τσιώπητη, ξεδιάντροπη.

ΔΗΜ. Φ.

«Τὰ δίστρατα, τὰ τριστράτα κι ἂν εἶναι,
κι ἂν σὲ καλοῦν Σειρῆνες μὴν ἀκοῦς:
χάραξε δρόμο εὐθὺν σ' ἐκεῖνον μείνε
καὶ στοὺς καλοὺς καιροὺς καὶ στοὺς κακοὺς»

Γ. ΑΘΑΝΑΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Με τὸ σύνθημά μας «Δώστε αἷμα» καλούμε ὅσους Νεχωρίτες μποροῦν —καὶ μπορούμε πολλοί— νὰ προσφέρουν αἷμα στὴν Τράπεζά μας ποὺ ἔχουμε ανοί-ξει στὸ Νοσοκομεῖο Παίδων «Ἀγλαΐδα Κυριακού».

Ἡ Τράπεζα Αἵματος λειτουργεῖ πρωὶ καὶ ἀπό-γευμα.

Ἐλπίζουμε ὅτι αὐτὴ ἡ ἐκδήλωση θὰ τύχει ανταποκρι-σεως, διότι ὅλες οἱ προηγούμενες ἐκδηλώσεις δὲν ἔτυχον ανταποκρισεως, οὔτε ἀπὸ ἓναν.

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΑ

Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 4

Πρῶτος ὁ Σωτ. Κωτσόπουλος (Ἡ Ναυπακτία ἀπὸ γεωγρα-φικῆς, ἱστορικῆς κ.λπ. ἀποφθεως. Ἀθήναι 1924. Σελ. 117—118) ἔγραφε λίγα λόγια, στηριγμέ-νος ὡς φαίνεται σὲ ὄχι καλῶς ἐλεγμένες πληροφορίες.

Δεύτερος ὁ Γεώργιος Ράπτης (Περιγραφή τῆς Ἐπαρχίας Ναυπακτίας. Νέα Ὑόρκη 1955. Σελ. 210—211) πρόσθετε σὲ ὅσα πῆρε ἀπὸ τὸν Κωτσόπου-λο καὶ δικές του ἀνακρίσεις (λ.χ. ὅτι ὁ Σκόντρε πασιάς πέ-ρασε ἀπὸ τὰ χωριά μας τὸ 1826!!!).

Τρίτος ὁ Δημ. Ντούζος (Ἄσο γραφικὰ Ναυπακτίας. Ἀθήναι 1961. Σελ. 109 καὶ ἐξῆς) ἰστό-ρησε τὰ τοῦ Νεχωρίου, στηρι-ζόμενος «εἰς μαρτυρίας ἀξιόπι-στων γεροντων», καθὼς λέγει. Καλὴ (καὶ ἐπαινετὴ) προσπά-θεια γιὰ τότε ποὺ γράφηκε, ἀλ-λὰ πρέπει τώρα ν' ἀναθεωρηθεῖ μὲ βάση τὰ στοιχεῖα (κυρίως ἔγγραφα) ποὺ ἐν τῷ μεταξῷ ἡ ἔρευνα ἔφερε σὲ φῶς.

Τέταρτος ὁ Χρ. Παπνικιο-λάου («Ἐνας Βράχος νείρεται. Ἀθήνα 1988. Μεταθανάτια ἐκ-δοσὴ τοῦ Συλλόγου Νεχωρι-των) ἔδωσε ἓνα νεφελῶδες ἀ-φήγημα.

Ἄλλο, βέβαια, «ἱστορία» κι ἄλλο «ἱστορικὴ παράδοση». Ἡ ἱστορία στηρίζεται κυρίως σὲ γραπτὰς πηγές, σύγχρονες τοῦ ἱστορικοῦ συμβάντος ἢ τῶν προ-σώπων, ἐλεγμένες γιὰ τὴν ἀξιο-πιστία τους. Μιὰ «ἱστορικὴ πα-ράδοση», ἂν δὲν εἶναι ὑστερο-γέννητη, δανεισμένη, αἰτιολογι-κὴ ἢ καὶ ἐπινοημένη καὶ ὑπο-βολιμαία (γιατί ἔτσι μᾶς ἀρέ-σει ἢ μᾶς κολακεύει λ.χ. ἡ λο-γοπαικτικὴ «Κραδαῖται = στὴν κᾶρα βαρεῖτε»), τὸ πολὺ-πολὺ νὰ εἶναι ἀπόηχος κάποιου γεγονότος τοῦ παρελθόντος ἢ πυρήνας λαθάνουσας ἱστορικῆς μνήμης. Καὶ γίνεται π α ρ α δ ε κ τ ἡ στίς γενικές της γραμ-μές, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν παρὰλ-ληλα καὶ ἔγγραφες μαρτυρίες. Καὶ γίνεται δ ε κ τ ἡ, ἀλλὰ πάντοτε μὲ, μικρὴ ἢ μεγάλῃ, ἐ-πιφύλαξη, ἂν λείπουν θετικότε-ρα στοιχεῖα.

Τὰ πρόσωπα —πληροφορητὲς ποὺ εἶναι (ἦταν, σωστότερα) φορεῖς γνησίων ἱστορικῶν πα-ραδόσεων καί, γενικώτερα, γνη-σίων λογογραφικῶν στοιχείων, πρέπει ν' ἀναζητοῦνται μὲ πολ-λὴ προσοχή. Καί, πάντως, δὲν εἶναι ὑποχρεωτικά ὅλοι οἱ γε-ροντότεροι ἢ ὅσοι μένουν μόνι-μα στὸ χωριό.

Β'

Ἐπιμένω στὴ δημοσίευσιν Δημοτικῶν Τραγουδιῶν γιὰ τοὺς ἐξῆς σπουδαίους, κατὰ τὴ γνώμη μου, λόγους:

1) Τὸ τραγούδι ἀποτελοῦσε τὴν πεμπτοσύνη τῆς λαϊκῆς ζωῆς τοῦ χωριοῦ μας. Δὲν πρέ-πει, λοιπόν, νὰ λείπει ἀπὸ τὸ «Νεχωρίτη», ποὺ δὲν εἶναι ἀ-πλῶς μιὰ ἐφημεριδούλα εἰδή-σεων.

2) Τὰ δημοσιευόμενα τρα-γούδια εἶναι παρμένα ἀπευ-θείας ἀπὸ χωριανούς ποὺ κι ἐ-κεῖνοι τ' ἄκουσαν ἀπὸ τοὺς πα-λιούς (κι ὅχι ἀπὸ δίσκους, κα-σέτες ἢ ὁργανοπαίχτες). Εἶναι, συνεπῶς, τραγούδια τοῦ τόπου

Συνέχεια στὴ σελίδα 6

ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΕ ΝΕΧΩΡΙΤΗ

Ὅπου κι ἂν βρίσκεσαι, μὴν ξεχνᾶς τὸ Χωριό μας.

Βοήθησέ το ὅσο μπορεῖς κι ὅταν μπορεῖς, γιὰ νὰ τὸ

βρεῖς καλύτερο σάν ξαναπᾶς.

ΤΑ 40 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Σαράντα (40) χρόνια πέρασαν από τότε που ιδρύθηκε ο Σύλλογός μας. Σαράντα χρόνια δημιουργικής ζωής σ' όλους τους τομείς.

Με την ευκαιρία αυτή πρέπει να πούμε μερικά λόγια και να τονίσουμε τις δραστηριότητές του.

Δεν πρόκειται για θαύματα, αλλά για απλά έργα, δεν είναι παινέματα αλλά τιμητική αναφορά στα 40 χρόνια, αλλά και τιμή στη μνήμη εκείνων που τον ίδρυσαν και που η ίδρυση είχε κάποιο σκοπό. Σκοπό να κρατήσει την Νεχωρίτικη ιδέα, ύστερα από το σκόρπισμα των χωριανών μας στο εσωτερικό της Ελλάδας και στο εξωτερικό, σκοπό να υπάρχει αλληλοδοχή και μεταξύ των χωριανών μας στα μέρη που διάλεξαν για νέα εγκατάσταση, αλλά ακόμη να βοηθάμε και το αγαπημένο μας χωριό το ΝΕΧΩΡΙ.

Και ο Σύλλογός μας πέτυχε σ' αυτούς τους τρεις βασικούς σκοπούς του, και είναι από τους λίγους Συλλόγους που η δράση του ξεπέρασε τα τυπικά ενός Συλλόγου. Σ' όλους τους τομείς

έδωσε εξετάσεις και πέτυχε.

Ιδρύθηκε το 1950, και από τότε άρχισε τη δημιουργική δράση του.

Το 1954 πραγματοποιεί την πρώτη του εκδρομή.

Το 1960 διοργανώνει την πρώτη χοροεσπερίδα.

Το 1964 εκδίδει και κυκλοφορεί την εφημερίδα «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» που έχει αγκαλιαστεί από όλους τους Νεχωρίτες.

Το 1989 ιδρύει την δική του Τράπεζα Αίματος στο Νοσοκομείο Παίδων «Αγλαΐα Κυριακού» για να προσφέρει αίμα σε συγχωριανούς μας που θα βρεθούν σε ανάγκη.

Πολύπλευρο το έργο και η δράση του Συλλόγου μας. Ας θυμηθούμε μερικά από τα έργα του.

— Βοήθησε την Κοινότητά μας σε έργα κοινωφελή.

— Προώθησε με προσωπικές παραστάσεις και έγγραφα σε διάφορες Κρατικές Υπηρεσίες πολλά προβλήματα του χωριού.

— Κατασκεύασε βιβλιοθήκη στο Κοινοτικό κατάστημα και βοήθησε να εμπλουτισθεί με διάφορα βιβλία που ο αριθμός πλησιάζει στα 1.000.

— Τσιμεντόστρωσε το κομμάτι από πλατεία μέχρι τον Ιερό Ναό. Επίσης τσιμεντόστρωσε και έναν από τους βασικούς εσωτερικούς δρόμους από Σκεπαρνιά μέχρι το σπίτι του Δ. Ντούζου. Επίσης βοήθησε στην τσιμεντόστρωση της πλατείας. Και τελευταία με δαπάνες του κατασκευάστηκαν ένα ωραίο ταξινόμοτο σιντριβάνι γύρω από το πλατάκι στην πλατεία του χωριού.

— Βοήθησε πολλές φορές το Δημοτικό Σχολείο του χωριού μας και τοποθέτησε στο προαύλιο όργανα παιδικής χαράς.

— Βράδευσε μαθητές και πολλές φορές μοίρασε δώρα σ' αυτούς.

— Ενίσχυσε σπουδαστές Νεχωρίτες (βέβαια συμβολικά).

— Βοήθησε πάρα πολλές φορές αναξιοπαθόντα μέλη του Συλλόγου μας, και χωριανούς μας.

— Συμπαράσταθηκε ηθικά και υλικά στις οικογένειες συγχωριανών μας που δοκιμάστηκαν με περιστατικά πένθους.

— Εξέδωσε ψηφίσματα, κατέθεσε στεφάνια και συνόδεψε όλους τους εδώ οπαθόντας συγχωριανούς μας στην τελευταία τους κατοικία.

— Με διάφορες εκδηλώσεις που πραγματοποίησε ο Σύλλογος, τίμησε όσους πρόσφεραν κατά καιρούς μεγάλες υπηρεσίες στο χωριό και στους χωριανούς μας.

— Εξέδιδε για αρκετά χρόνια ημερολόγιο.

— Πραγματοποίησε μέχρι τώρα 20 περίπου εκδρομές σε διάφορες τοποθεσίες και έχει πραγματοποιήσει από το 1960 μέχρι τώρα 30 χοροεσπερίδες.

— Έξω από το χωριό, βοήθησε

οικονομικά τους σεισμοπαθείς του Μικρού Χωριού Ευρυτανίας (1963), της Ηπείρου και Θεσσαλίας (1967), τα θύματα της τραγωδίας της Κύπρου (1974) και το Δήμο Καρπενησίου για την ανέγερση μνημείου του Μάρκου Μπότσαρη.

— Βοήθησε τα έργα του Ιερού Ναού του χωριού μας, για στερέωση του χώρου, γύρω από την Εκκλησία και γενικά του εξωραϊσμού του χώρου του Ι. Ναού.

— Και το 1986 αγόρασε την ιδιάζουσα αίθουσα του και είναι από τους λίγους Συλλόγους που έχει δική του αίθουσα.

Η ίδρυση του Συλλόγου μας είχε ευεργετικά και θετικά αποτελέσματα σ' όλους μας. Για το χωριό, και τους χωριανούς μας, και πρέπει να τον αγκαλιάσουμε όλοι μας ακόμη περισσότερο.

Με τις διάφορες εκδηλώσεις μας ένωσε όλους τους χωριανούς, όσους μένουν στην Αθήνα, αλλά και με την έκδοση του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» μας ένωσε και ψυχικά τόσο εμάς που μένουμε στην Ελλάδα, όσο και με τους χωριανούς μας που μένουν στην Αμερική ιδίως, που είναι οι περισσότεροι.

Στα 40 χρόνια της ζωής του μπορεί να είχαμε παραλείψει, μπορεί να κάναμε σφάλματα, ή και άστοχες ενέργειες, αλλά δεν έγιναν από πρόθεση. Τα λάθη, οι παραλείψεις, θα αποφευχθούν με τη συζήτηση και το σωστό προγραμματισμό που γίνεται στις Γενικές Συνελεύσεις.

Στη Γενική Συνέλευση μπορούμε να πούμε τη γνώμη μας, να τονίσουμε τυχόν σφάλματα, να υποδείξουμε διορθώσεις, και με τις υπεύθυνες εισηγήσεις του εκάστοτε Διοικητικού Συμβουλίου, καθώς και με τις ειδικές γνώσεις πολλών μελών να προ-

γραμματίσουμε σωστά τα ζητήματα του Συλλόγου και του χωριού

Αυτή ήταν σε γενικές γραμμές η δράση και το έργο του Συλλόγου στα 40 χρόνια της ζωής του, και νομίζω ότι ήταν μεγάλο.

Είναι ανάγκη λοιπόν να αγκαλιάσουν όλοι το Σύλλογο, για να συνεχίσει το έργο του.

Οι άνθρωποι που διοίκησαν μέχρι σήμερα το Σύλλογο δεν ήταν επαγγελματίες πολιτικοί ή συνδικαλιστές, αλλά απλοί Νεχωρίτες που μέσα στις τόσες άλλες επαγγελματικές, οικογενειακές κι άλλες ασχολίες, πρόσφεραν με αγάπη και ανιδιοτέλεια ότι μπόρεσαν λίγο ή πολύ, στο Σύλλογο και στο χωριό.

Βοηθήστε λοιπόν όλοι το Σύλλογο να συνεχίσει να υπάρχει, και να γιορτάσει και τα 50 και τα 100 και περισσότερα χρόνια.

ΚΩΝ. ΜΑΝΤΗΣ

**ΕΝΗΜΕΡΩΣΤΕ ΜΑΣ
ΔΕΝ ΕΧΕΤΕ
ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗ**

ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Στο χιονισμένο μου χωριό
ήθελα κάποτε να βρεθώ
στο τζάκι δίπλα να καθίσω
και την παλιά ζωή ν' αναπολήσω.

Να ζήσω στιγμές σαν αυτές τις περασμένες
ξένοιαστες, χαρούμενες, ευτυχισμένες
ζεστή μπομπότα, κρασάκι για να πιώ
και ένα όμορφο τραγούδι για να πω.

της ξενιτειάς με έφαγε ο πόνος
τα θάσανα, οι πίκρες και ο χρόνος
και ένα μονάχα τώρα καρτερώ
το άψυχο κορμί μου, να θάψουν στο χωριό.

Την πούτσια για πάντα να θρει εκεί
στην ήρεμη του χωριού μας γη
και τώρα φίλοι σταματώ
και τις ευχές μου στέλνω.

Σ' όλους τους Νεχωρίτες
όπου κι αν ευρίσκονται

ευχές και πάλι στέλνω
και τούτη τη χρονιά
χαρούμενα Χριστούγεννα
και καλή Πρωτοχρονιά.

Κάθε ελπίδα κι όνειρο
και κάθε επιθυμία
πράξη να γίνουμε μαζί
και απέραντη ευτυχία

Καλή πατρίδα για να δουν
όσοι το επιθυμούν.

ΚΩΣΤΑΣ ΛΙΑΖΗΣ

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ

Ο Σύλλογος βοηθά το χωριό, διατηρεί τη σύμφωνη των σχέσεων των απανταχού συγχωριανών, τρέχει στους ασθενείς, παρευρίσκεται σε ευχάριστες και δυσάρεστες περιπτώσεις των συγχωριανών και καλλιεργεί την αγάπη των Νεχωριτών.

Εάν πιστεύεις και συ στα ανωτέρω, γράψου μέλος του Συλλόγου σου, γιά ήθική και υλική συμπαράσταση. Ο Σύλλογος είναι πάντα κοντά στους Νεχωρίτες, άς έρθουν και αυτοί κοντά του.

ΕΥΛΟΥΡΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΛΙΜΑΝΗΣ

Τηλέφωνο Συλλογείου: 23.16.378

Τηλέφωνο Οικίας: 26.35.493

ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΠΙΜΕΛΗΜΕΝΗ

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΑ

Συνέχεια από την σελ. 5

μας ή και ξενόφερτα (τα τραγούδια εύκολα ταξιδεύουν από τόπο σε τόπο), άλλ' έγκλιματισμένα και προσαρμοσμένα σε ντόπιους νηχούς.

3) Είναι καταγραμμένοι ως τραγούδια, θέλω να πω ως κείμενα μελοποιημένα (μόνο που λείπουν οι νότες), διανησιμένα με τα λεγόμενα τ σ α κ ι σ μ α τ α δηλ. τα ποικίλα μελωδικά παρεμβλήματα, και προορισμένα να τραγουδιούνται ή να τραγουδιούνται και να χορεύονται.

4) Πρέπει οι νέοι μας που θέλουν και τους άρέσει (και καλά κάνουν και εύγε τους!) να τραγουδάνε δημοτικά τραγούδια και να χορεύουν δημοτικούς χορούς, να μι θ α ι ν ο υ ν τ ό «καλό παραδοσιακό ντόπιο τραγούδι» και όχι τα νοθευμένα ή τα δημοτικοφανή και νεοδημοτικά ή και τ' άρλουμ ποειδή και γυφτοειδή τραγούδια που μάς σερβίρουν στο πανηγύρι οι οργανοπαίχτες.

Η Νεχωρίτικη παράδοση τραγουδιού δεν ήταν γύφτικη.

(Έλα, γύφτο μ', έλα, και θα μ'όρθει τρέλα, πάρε με στην αγκαλιά σου...) ούτε κουλτουριάρικη και κοσμοπολίτικη (Α-δέρφια, τσιγγάνοι, τσιγγάνοι...) Ήταν μιὰ παράδοση βέρα Ρουμελιώτικη, καθάρια κλεφταρματολική, γνήσια βουνήσια, ένας ύμνος της λεβεντιάς και της ομορφιάς:

— Λεβέντης έρροβόλαγε...

— Γειά σου, χαρά σου, λυγερή...

— Ένας αϊτός καθότανε...

— Σ' τούεipa, περδικούλα μου...

Δ. Φ.

Σχολική φωτογραφία (1924): Δάσκαλος Αλεξ. Παπαλεξίου.
Γιατρός Βασ. Κολατσώνης.